

॥ श्री गजानन महाराज बावत्री ॥

जय जय सद्गुरू गजानना । रक्षक तुची भक्तजना ॥१॥
निर्गुण तू परमात्मा तू । सगुण रूपात गजानन तू ॥२॥
सदेह तू परि विदेह तू । देह असूनि देहातीत तू ॥३॥
माघ वद्य सप्तमी दिनी । शेगांवात प्रगटोनी ॥४॥
उष्ट्या पत्रावळी निमित्त । विदेहत्व तव हो प्रगट ॥५॥
बंकटलालावरी तुझी । कृपा जाहली ती साची ॥६॥
गोसाव्याच्या नवसासाठी । गांजा घेसी लावुनी ओठी ॥७॥
तव पदतीथें वाचविला । जानराव तो भक्त भला ॥८॥
जानकीरामा चिंचवणे । नासवुनी स्वरूपी आणणे ॥९॥
मुकिन चंदुचे कानवले । खाऊनि कृतार्थ त्या केले ॥१०॥
विहिरीमाजी जलविहिना । केले देवा जलभरणा ॥११॥
मधमाश्यांचे डंख तुवा । सहन सुखे केले देवा ॥१२॥
त्यांचे काटे योगबले । काढुनि सहजी दाखविले ॥१३॥
कुस्ती हरिशी खेळोनी । शक्ती दर्शन घडवोनी ॥१४॥
वेद म्हणुनी दाखविला । चकित द्रविड ब्राम्हण झाला ॥१५॥
जळत्या पर्यकावरती । ब्रम्हगिरीला ये प्रचिती ॥१६॥
टाकळीकर हरिदासाचा । अश्व शांत केला साचा ॥१७॥
बाळकृष्ण बाळापूरचा । समर्थ भक्तचि जो होता ॥१८॥
रामदासरूपे त्याला । दर्शन देवुनि तोषविला ॥१९॥
सुकलालाची गोमाता । व्दाड बहू होती ताता ॥२०॥
कृपा तुझी होतांच क्षणी । शांत जाहली ती जननी ॥२१॥
घुडे लक्ष्मण शेगांवी । येता व्याधी तूं निरवी ॥२२॥
दांभिकता परि ती त्याची । तू न चालवूनि घे साची ॥२३॥
भास्कर पाटील तव भक्त । उध्दरिलासी तू त्वरीत ॥२४॥
आज्ञा तव शिरसा वंद्य । काकहि मानति तुज वंद्य ॥२५॥

विहिरीमाजी रक्षियला । देवां तु गणु जव-याला ॥२६॥
पितांबराकरवी लीला । वठला आंबा पल्लविला ॥२७॥
सुबुद्धी देशी जोश्याला । माफ करी तो दंडाला ॥२८॥
सवडद येथील गंगाभारती । थुकुंनी वारिली रक्तपिती ॥२९॥
पुंडलिकांचे गंडांतर । निष्ठा जाणुनि केले दुर ॥३०॥
ओंकारेश्वरी फुटली नौका । तारी नर्मदा क्षणात एका ॥३१॥
माधवनाथा समवेत । केले भोजन अुच्छिष्ट ॥३२॥
लोकमान्य त्या टिळकांना । प्रसाद तूंची पाठविला ॥३३॥
कवर सुताची कांदा भाकर । भक्षिलीस त्वा प्रेमाखातर ॥३४॥
नग्न बैसुनी गाडीत । लिला दाविली विपरीत ॥३५॥
बायदे चित्ती तव भक्ती । पुंडलिकावर विरक्त प्रीती ॥३६॥
बापुना मनी विठ्ठल भक्ती । स्वये होशि तू विठ्ठल मूर्ती ॥३७॥
कवठ्याचा त्या वारक-याला । मरीपासूनी वाचविला ॥३८॥
वासुदेव यति तुज भेटे । प्रेमाची ती खुण पटे ॥३९॥
उध्दट झाला हवालदार । भस्मिभूत झाले घरदार ॥४०॥
देहांताच्या नंतरही । कितीजणा अनुभव येई ॥४१॥
पडत्या मजुरा झेलियले । बघती जन आश्चर्य भले ॥४२॥
अंगावरती खांब पडे । स्त्री वांचे आश्चर्य घडे ॥४३॥
गजाननाच्या अध्दत लीला । अनुभव येती आज मितीला ॥४४॥
शरण जाऊनी गजानना । दुःख तयाते करि कथाना ॥४५॥
कृपा करि तो भक्तांसी । धावुनी येते वेगेसी ॥४६॥
गजाननाची बावत्री । नित्य असावी ध्यानीमनी ॥४७॥
बावन्न गुरूवारी नेमे । करा पाठ बहू भक्तीने ॥४८॥
विघ्ने सारी पळती दूर । सर्वसुखाचा येई पुर ॥४९॥
चिंता साया दुर करी । संकटातूनी पार करी ॥५०॥
सदाचार रत सद् भक्ता । फळ लाभे बघता बघता ॥५१॥
सुरेश बोले जय बोला । गजाननाची जय बोला ॥५२॥